

Innocentada 2020: tot és a punt per donar la campanada

FILA CULTURAL. Per seixanta-tres anys consecutius, la Innocentada al·lissa el tel·lègraf amb la Manresa actual com a rerefons.

L'equip de la Innocentada 2020.

A diferència de la Innocentada anterior, ambientada en un cabaret dels anys trenta del segle passat, "A toc de campana" gira a l'entorn d'una suposada gala de retransmissió de les dotze campanades del Cap d'Any 2020 per TV3. L'acció, doncs, se situa novament a Manresa i en temps present. Per a Txell Vall, actriu integrant de la comissió organitzadora i responsable de l'àrea de comunicació juntament amb Marc Alberti, aquest any recuperen l'esperit de les innocentades de Soler Mas, «amb picades d'ullet a la realitat de la ciutat».

El guió

Malgrat tractar-se de la seva primera Innocentada, l'actriu, directora i guionista Xènia Sellarés, formada a L'Estudi de Nancy Tuñón-Jordi Oliver i a l'Escola Superior d'Art Dramàtic Eòlia, disposa d'una llarga trajectòria com a autora d'obres de microteatre, escrites, dirigides i interpretades per ella mateixa o bé en col·laboració amb altres actors, sobretot de Navarcles, on viu i ha desenvolupat la seva carrera teatral en muntatges com les "Febrades" -en què el mateix Soler Mas havia participat activament-, els espectacles de botiguers i els pastorets APN ("Alguna cosa passa a Navarcles"). De fet, "A toc de campana" ve a ser una mena d'APN a la manresana, «amb contingut local i un deix crític i reivindicatiu, i amb molt d'humor».

Es tracta d'una obra coral, en què participen una vintena d'actors i actrius, que donen vida, entre altres personatges, als periodistes responsables de la transmissió i els presentadors de la gala. En el rerefons de la trama, en la transmissió de les campanades, amb unitat d'acció, espai i temps, hi ha un debat sobre «les prioritats de l'administració a l'hora de presupostar els diners públics». Més concretament, s'hi planteja un xoc d'interessos polítics i econòmics. Entre la promoció de la cultura i la difusió de la imatge promocional de la ciutat, "a toc de campana" el govern municipal opta per jugar la carta mediàtica, d'aquí que, com assenyala Vall, «la paròdia esquitxa igual la vida local i els mitjans de comunicació».

La direcció

Per tercer any consecutiu la direcció anirà a càrrec de Jordi Gener, que fa deu anys ja havia participat, com a actor, en diverses Innocentades, en l'època que les organitzaven Bodega Teatre. Actualment Gener treballa al teatre Kursaal i dirigeix el grup de teatre Nostra Llar, del Poble Nou. Per a Gener, «la Innocentada és un fenomen teatral únic, un espectacle on conflueixen diferents disciplines, bàsicament teatre i dansa, i diverses entitats i col·lectius».

Aquesta complexitat organitzativa es tradueix, per al director, en un repte triple, atesa l'envergadura del muntatge, el volum actoral i la presència de números coreogràfics; el canvi anual de guió i de guionista, i el fet de no poder realitzar els assaigs generals fins a quinze dies abans de l'estrena de l'espectacle. «Cada any hem de començar des de zero», remarca Gener, que diu respectar el guió original al màxim: «Les variacions són mínimes i sempre per motius escènics». Gener qualifica l'obra d'aquest any de «comèdia d'embolics i interessos, amb personatges divertits, estripats».

Els balls

Amb més o menys presència, els balls són la raó de ser de les innocentades, des dels seus orígens, en què la part dramàtica constituïa un fil narratiu que permetia enllaçar els diferents balls, executats pels ballarins de l'esbart de l'Agrupació Cultural del Bages, entitat mare d'aquesta tradició teatral. Encara ara, el cos de ball es nodreix dels ballarins i les ballarines de l'Esbart Manresà, tant del grup de grans com dels juvenils, amb la intervenció d'algunes exdansaires.

La mateixa directora coreogràfica, Ariadna Guitart, prové de l'Esbart i fa una dotzena d'anys que col·labora amb la Innocentada, com a coreògrafa i ballarina. Professora de dansa a l'escola d'arts escèniques Manresa Teatre Musical i a Calaf, Guitart és la creadora, juntament amb altres tres ballarines, de les cinc coreografies que farà un cos de ball format per una vintena de ballarins: «Cinc homes per quinze noies, i és que, a diferència d'altres disciplines, als homes els costa fer el pas, si bé a l'Esbart sempre hi ha hagut força quòrum masculí». Segons explica Guitart, «algunes coreografies ja venen determinades pel guió, mentre que altres s'hi incorporen després, tenint en compte que els balls no són un afegitó, sinó que van integrades en la història». Avança que enguany «tots els balls tindran molt de ritme i els estils oscil·laran entre la sardanova i el jazz». També anuncia que «una de les coreografies comptarà amb una actuació musical en directe».

Vigència

Cada any passen per la Innocentada entre mil cinc-cents i dos mil espectadors, un públic fidel format, segons Gener, «pels incondicionals d'aquest tipus d'espectacle i també pels familiars, els amics i els coneguts dels que hi participen, de tal manera que el relleu generacional a l'escenari ha comportat una renovació també generacional del públic». Amb tot, això no seria suficient si no fos per l'empenta, el treball i la il·lusió de tot l'equip, que al llarg de sis sessions, del 17 al 26 de gener, posaran en escena una obra dinàmica, on continuament passen coses, amb ritme, molt d'humor i unes quantes sorpreses molt ben guardades. I per facilitar l'accés de tots els públics, s'ha endegat una política de descomptes per edats i també de reducció del preu de l'entrada per mitjà de bonificacions que poden recollir-se en diferents establiments col·laboradors.

Cal destacar i celebrar que, en una època en què «el ritme de vida no afavoreix la participació de la gent en les entitats i les iniciatives culturals», segons reconeix Gener, encara quedi gent que sigui capaç de robar temps al temps per construir des de zero aquest divertiment cada any. Un divertiment que arrenca amb la notícia de la inauguració de la Sagrada Família, una bona metàfora per parlar d'una ciutat que continua en construcció.

La comissió anterior va plegar després de presentar, l'any 2017, l'obra d'Agustí Soler Mas, "Barrok Shop", sota la direcció de Joan Torrens. Aquella 60a edició va representar un punt d'inflexió. Sabia greu que una tradició de tants anys es morís. La meua primera innocentada, com a espectador, havia estat "Prohibit ballar". Va ser el 1994, a la sala Ciutat. En aquell moment, qui m'havia de dir que un dia jo també hi actuaria, com a nen, i que, al cap dels anys, jo mateix n'escriuria una. Amb la meua germana Ariadna i Marc Alberti vam decidir entomar el repte de la continuïtat. I Josep Maria Grau va fer de pont entre les dues comissions. Ens vam imposar reduir la durada, oferir preus populars i integrar plenament els balls en el guió. Aquell primer any, com que anàvem curts de temps i no teníem diners per encarregar cap guió, vaig escriure l'obra jo mateix. La vam titular "Tens un do" i tractava sobre els concursos televisius a la recerca de talents. L'any passat Sílvia Sanfeliu va escriure'ns "Cabaret 33". Actualment també formen part de la comissió organitzadora: Dolores Baró, Jordi Gener, Anna Llobet i Txell Vall.

Adrià Guitart, coordinador de la comissió de la Innocentada

